

MILÍ MLADÍ, VĚŘÍME VÁM

Ještě v sobě cítím srdce plné radosti ze sympatie vůči mladým, jejich upřímné radosti a mimořádné schopnosti se přizpůsobit jakékoliv situaci, ať příjemné anebo nepříjemné s úsměvem na rtech.

Znovu jsem se přesvědčil, že naši mladí, mladí světa, tito mladí, jsou skutečně rozumní a zanícení, a mají nám mnoho co nabídnout i nás naučit.

Milí moji přátelé, čtenáři Bollettino Salesiano! V této promluvě se cítím téměř povinen hovořit oduševněle o mladých – poté, kdy jsem prožil Světové dny mládeže v Krakově.

Bylo to setkání mladých pocházejících z mnoha zemí světa, což vyvolalo celoplanetární ohlas určitě kvůli aureole sympatií a zájmu, který obklopuje papeže Františka. Ale v tomto případě se speciální ohlas rodí z přítomnosti šesti set tisíc mladých z celého světa, kteří zažili všechny chvíle (katechezi a slavení mší svatých) Světových dní mládeže. Nedělní mše svaté se zúčastnilo více než dva milióny lidí.

Nejvzácnějším dnem pro mě a pro mnohé z nás – vychovatele a přátele mladých – bylo setkání den před tím s téměř šesti tisíci mladými lidmi, kteří přišli ze salesiánských domů z 52 zemí. Mnozí další nedostali na cestu potřebná povolení a víza, anebo narazili na jiné těžkosti, které jim zabránili, aby se tento pěkný sen stal skutečností.

Setkat se s mladými ze Salesiánského mládežnického hnutí z celého světa bylo darem plným lásky a vnitřního zadostiučinění pro každé salesiánské srdce. Mohli jsme vést dialog a uvažovat, slavit Eucharistii, dělit se o jídlo jako rodina. Sice trošku početná, ale skutečná rodina a strávit „oratoriánský“ večer ve stylu večerů na Valdoku s Donem Boskem anebo v Mornese s matkou Mazzarellovou.

Nakonec jsme večer ukončili společnou modlitbou a nádherným salesiánským „slůvkem na dobrou noc“.

Následující dny byly jarem, rozkvětem slavnosti a mládežnické vitality. Uprostřed nevyhnutelných bezpečnostních opatření se v městě Krakově daly do pohybu všemi směry proudy mladých všech barev, ras, nejrozličnějších jazyků, pod všemi vlajkami, kteří si téměř zázračně dokázali naslouchat a rozumět. Všemi hýbala jediná a mimořádná motivace. Podle mého mínění většinou s důležitou, velkou a silnou motivací víry. Chtěli prožívat víru a vyjádřit svůj stav mladých věřících křesťanů po boku s jinými mladými světa. Doprovázeni mnohými vychovateli, řeholníky a řeholnicemi, kněžími a biskupy, kterých bylo 850. To, co dávalo jednotu a smysl tomuto volání, byla postava papeže Františka. Jeho poselství, modlitba a víra, slavená společně s ním.

Mezi mnohými věcmi, které bych chtěl zdůraznit, bylo pro mě nejdůležitější jedno přesvědčení: pevné rozhodnutí, že nesmíme přestat stále víc věřit mladým. Velký dojem na mě udělalo ticho během modlitby a postoj skutečné modlitby tohoto moře mladých.

Příznačnou a překvapivou je skutečnost, že během všech těchto dní – pod sluncem, často horkým, anebo v prudkém lijáku, kterého bylo též dost – jsem neslyšel jediný protest, bědující reakci anebo

nepříjemné gesto. Bylo to svědectví bratrství a soužití v různosti, živá lekce výchovy k univerzálnímu míru.

Ještě v sobě cítím srdce plné radosti ze sympatie vůči mladým, jejich upřímné radosti a mimořádné schopnosti se přizpůsobit jakékoli situaci, ať příjemné anebo nepříjemné s úsměvem na rtech.

Znovu jsem se přesvědčil, že naši mladí, mladí světa, tito mladí, jsou skutečně rozumní a zanícení, a mají nám mnoho co nabídnout i nás naučit.

A právě proto v mém srdci nadále zní živá ozvěna nádherné důvěry, kterou měl Don Bosco k mladým. Zakoušel ji s chlapci na Valdoku a byl by úplně fascinovaný dnešními mladými – na kterémkoliv kontinentu. Víc než kdykoliv před tím, cítím v sobě pevné přesvědčení Dona Boska, který nám připomíná, že v každém chlapci a v každém děvčeti jsou vzácná semínka dobroty. Všichni jsou hodni toho, abychom se jim věnovali a abychom se jim úplně darovali. A jsem ještě více přesvědčený o tom, co běžně říkám mladým po celém salesiánském světě, když se s nimi setkávám: **aby se nevzdávali svých snů**, aby byli protagonisty a realizátory svých snů a svého života. Aby měli důvěru v sebe samé a v Boha, jako my ji máme v nich. Aby cítili, že je milujeme a chceme, aby – jak říkával Don Bosco – byli šťastní zde i na věčnosti.

Milí mladí, ve jménu celé salesiánské rodiny po celém světě a ve jménu dospělých tohoto našeho zraněného a krvácejícího světa děkuji, že existujete. Důvěřujeme vám, věříme vám. Potřebujeme vás. Svět vás potřebuje. Bůh, který sní o stále krásnějším světě, utvářeném činností člověka, VÁS POTŘEBUJE.

S láskou
váš don Ángel, hlavní představený

*(Podle Il Bollettino Salesiano, říjen 2016
přeložil Roman Farion)*